

Szegedi sikerek a Maty-éren

Két héttel a montreali világbajnokság után Szegeden rendezték meg a *kajak-kenu magyar bajnokságot*, ahol a Szeol-Délp SE versenyzői derekasan szerepeltek. A verseny színvonalát a 12 újdonsült világbajnok részvétele emelte.

A bajnokságot dr. *Kereszty Béla*, a Magyar Kajak-Kenu Szövetség elnökségi tagja nyitotta meg. Szavaiiban méltatta a világbajnokságon részt vett csapat szereplését, és hasonlóan sikeres, magas szintű versenyzést kívánt a résztvevőknek.

Az első döntő, ahol szegedi versenyzőknek szurkolhattunk, a kajak kettes 1000 m volt. A befutás rendkívül szoros volt, hiszen az első három helyezett egy jó távolságon belül ért célba. *Svidró József* tanítványai: *Petrovics Kálmán* és az „öröklifjú” *Gál Ferenc* harmadikként érkeztek a célba. Vidéki kajakosok közül csak nekik sikerült a dobogóra állni. Az ünneplést még be sem fejezhatték a versenyzők és a szakvezetők, mikor feltűnt a kenu kettes 1000 m mezőnye. Nem kisebb nevek szerepeltek itt, mint az olimpiai és nyolcszoros világbajnok *Vaskuti István*, *Bohász Zsolt* és világbajnoki párja, *Sarusi János* *Lipták Attilával*. A nézők többsége ezt a két párcs tartotta esélyesnek. Végül is nem így történt, és erről a két szegedi versenyző, *Salánki György* és *Jakab Tamás* tehet. A két joghallgató rajtcél győzelmet aratott. Régi álma teljesült a szakosztálynak, mivel felnőttbajnokságon kenusai olimpiai távon nem álltak még a dobogó legmagasabb fokán. *Kása Ferenc*, a kenusok edzője és *Csapó Géza*, aki *Salánki Gyuri* felkészítését nyár óta végzi, örömtáncot járt a parton.

Hosszú távú versenyszámban is jeleskedtek a szakosztály versenyzői. A *Petrovics-Gál* kettes végig vezette a 10 000 m-es versenyt, és csak az utolsó métereken bizonyult jobbnak a Honvéd páros. Több versenyző szerint *Kulcsár Ábrahám*mal erősebb az egység, mint a hosszú távú világbajnok *Kulcsár-Gindl* páros.

A hölgyek 6000 m-es versenyeiben ismét szegedi ver-

Jakab Tamás szintén joghallgató, II. éves. Győrből került Szegedre. Anyaegyesületétől elküldték, mert „nem jártak benne fantáziát”. A vezetőik sajnos sokszor tévednek.

„Egy évig a katonaságnál csak a vízcsapban láttam vizet. Utána kerültem Szegedre. Egyéves kemény munka eredménye a mostani győzelem.”

Franci és Pedró a dobogón

Az ő beceneve japán, amit ferde vágású szeméről kapott. Imád táncolni, szereti a jó társaságot, a könyveket.

Petrovics Kálmán. Reméljük, őt nem kell bemutatni. Világbajnok. Tavaly fejezte be tanulmányait a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán, akkor szerezte aranyérmét is a belgiumi világbajnokságon. Őt éve a válogatott tagjaként sok nemzetközi eredménye mellett két világbajnoki bronzéremmel is dicsekedhet. A világbajnokság megnyerése után csapatára így nyilatkozott róla: „Pedro, az isten”.

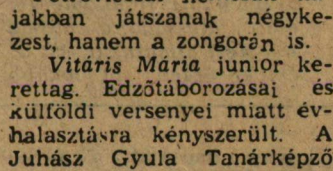
Evente 5-6 hónapot tölt edzőtáborban, melyhez megértő felesége nyújt segítséget, Panni nevű leánya jelenleg is a nyugat-berlini maratoni versenyről várja vissza. Nemcsak a kajaklapátot forgatja ügyesen, hanem a gitárral is jól bánt. *Gál Ferenc* (Franci): a JATE Testnevelési Tanszékének tanára. Társai csak „egyetemi magántanárnak” titulálják. A szakosztály rangidős versenyzője. 10 éve első osztályú sportoló, 5 évig volt felnőttválogatott kerettag, ifjúsági és felnőttvilágbajnokságon vett részt.

„Természetesen újra szeretnék világbajnokságra utazni. Ehhez még fizikai képességeimet kell fejlesztenem. Nem véletlenül üg-rathak így a fiúk: „Hiába vagy tehetséges, ha izomzatod neveltséges. A sikeres szerepléshez manapság a tehetség és szorgalom kivül szerencse is kell. Jól lenne, ha a jövőben ez utóbbiból picivel több lenne.”

Petrovics nemcsak kajakban játszanak négykezes, hanem a zongorán is.

Vitáris Mária junior kerettag. Edzőtáborozásai és külföldi versenyei miatt évhalasztásra kényszerült. A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola diákja. Idén három nemzetközi versenyen volt, csapathajóban sikeresen szerepelt. „Idén tavasszal és nyár elején jól ment az egyes hajó is. Céлом, hogy jövőre ismét bebizonyítsam: egyedül is helyt tudok állni.” Nem könnyű a dolga, mert a női szakág évek óta nem volt ilyen erős. Őt világbajnok nehezteli meg a többi kajakos lány dolgát.

F. É.

Acélos tekintetű Mária

Salánkiéknek ízik a pezsgő

senyzőnek tapsolhattunk. *Váradai Márton* tanítványa, *Vitáris Mária* a világbajnokokkal nehezített mezőnyben harmadik tudott lenni.

Salánki György V. éves joghallgató. Edzőmunkáját és tanulmányait eddig sikeresen hangolta össze. Tanárai megértően fogadták sportolását. Eddig elért sikereiről így nyilatkozott: „Egy évig ifjúsági, 2 évig junior kerettag voltam, tavaly szeptembertől pedig felnőttválogatott tag vagyok. Páros mellett egyes hajóban is szeretném bizonyítani tehetségemet. Új párosunk összetérdelesünk óta nem talál legyőzőre, jó lenne, ha ez a folyamat minél tovább tartana.”

Néha „király”-nak becezi magát, amit részben a múlt heti csepeli nemzetközi versenyen bizonyított. Mindkét rövid távú számban párijával fölüeny győzelmet arat-tak.

Kevéske szabadidejét főleg a gyengébb nemnek szenteli.

Teniszről egy fizikushallgatóval — komolyan

Klivényi Gábor 21 éves, III. éves fizikushallgató a JATE-n, s emellett kiváló teniszező. A tenisz persze csak második helyen van az életében az egyetem, a tanulás mögött — mint mondja —, de, hogy igen fontos számára ez a játék, talán kiderül a szavaiból.

— Kicsi koromban úsztam — idézi a múltat —, de nem tetszett igazán, mindig is, a labdajátékokhoz vonzódtam. A tenisszel egy véletlen kapcsán kerültem kapcsolatba. Király Kupa mérkőzés volt 1977-ben Szegeden, s én édesapám barátja helyett nézhettem meg, akinek közbejött valami. Tudtam, hogy ütővel, labdával játszottak ezt a játékot, de hogy teniszezni akarok, az e meccs hatására alakult ki bennem, s így vittek el a szüleim. Egy évig csak játszogattam, ezután bekerültem a Szeol tenisziskolájába. Sok idő telt el, míg valamennyire megtanultam játszani. Először 1980-ban kerültem be az — akkor már — JATE SC csapatába s alkalmanként játszottam. A következő évben már végig tag voltam. Jött 1982, a fordulópont, amikor először érttem el komoly eredményeket. Érdekes, abban az időben vagy két síma szettben nyertem, vagy ugyanígy kikaptam, ami azt jelenti, hogy nem voltam túl küzdőképes játékos. Szóval, összeszámoltam, 82-ben 17 olyan játékost vertem meg, aki a ranglistán az első százban volt. A területi bajnokságon 2. lettem, a felnőtt vidékin a legjobb nyolcban jutottam. Ez akkor nagy szó volt, mert állítólag ifjajátékosnak 15 éve nem sikerült. Így lettem év végére 240-ból 107. Az új év rosszul kezdődött, beteg voltam, fél évig nem is játszottam, így 83-ban nem is voltam rangsorolva. 84-ben megyei bajnokságot nyertem — immár a felnőttek között —, kisebb versenyeken döntőbe kerültem, végül 82. lettem a ranglistán. 85-től a csapat második játékosa lettem, s egyszer kaptam csak ki, területi bajnokságon elődöntős voltam, s ekkor győztem le elő-

ször első osztályú játékost. Végül a 66. helyen zártam. Az idén pedig a csapat első játékosa lettem, s a csapatbajnokságban tavasszal az első között is első voltam, egy vereséggel. Különböző furcsa versenyidényem volt. Ha azt nézzük, hogy kiket vertem meg, azt mondhatnám, jól sikerült az év, ha azt, meddig jutottam a ver-

senyeken, akkor nem. Szóval, a pontszámom így szerencsétlenül alakult.

— Ez hogy lehet?

— Úgy, hogy például a vidékbajnokságon megvertem a nagy esélyest, aztán kikaptam egy majdnem ismerlentől. Azért meg kell említenem, a csapatban a JATE SC fennállása óta legnagyobb siker részese voltam azzal, hogy följutottunk az első osztályba, *Lehoczky Béla* edzőnk irányításával.

— Visszatérve a ranglistát adó pontszámításhoz, hanyadik helyre várod magad az idén?

— Pontosan nem tudom, de valószínű hátrébb kerülök.

— S ezt a pontszámítás furcsaságainak tulajdonítod, ami eltér a korábbiaktól?

— Igen, hisz korábban az is számított, hogy kit vert meg az ember, most nem. Például, ha a másodosztályú csapatbajnokságban „minden meccsét nyeri valaki, azért 36 pontot kap. Ha a magyar

bajnokságra valaki csak a nevezését küldi el, s elfogadják, pályára sem kell lépnie, már 50 pontot kapott.

— S itt is van protekció az elfogadás tekintetében?

— Persze. S még egy érdekesség. Az erős versenyeken elért eredményért több pont jár. Ezért néhányan csak azt figyelik, melyik versenyre várható jó mezőny, s csak elküldik a nevezésüket. Ha pályára sem lépnek, 22 pontot kapnak. A másodosztályú versenyek különben kevés pontot adnak, így nagyon nehéz az első osztályt elérni.

— A körülmények szempontjából is nehéz Szegedről előrébb jutni?

— Nehéz. Fedett pálya nincs, így maximum hét hónapot tudunk játszani a tizenkettőből. Öt hónap előnyt kapnak a riválisok, ami azt jelenti, hogy három év alatt már egy évvel előrébb járhatnak. Pedig, hogy a gyakorlat milyen fontos, arra nemrég jöttem rá. Az egyik profi tenisziskolába a felvételi úgy megy: adogatógép labdáit tíz kísérletből legalább nyolcszor ugyanarra a szabványos területre kell visszaütni.

— Nyilván dolgozik benne a fölfebb, előrébbjutás vágya. Hogy látod az esélyeidet?

— Nehéz kérdés. Tavaly Szentesen volt egy verseny, ahol *Varga Gézával*, a mostani szövetségi kapitánnyal játszottam. Utána azt mondta: nem kellene technikailag újat tanulnom, csak amit tudok, azt tökéletesíteni ahhoz, hogy előre lépjek. Nekem ez hajtóerő. Ugyanakkor látom a kortársaimat, akikkel együtt indultam, egy szintről, s most első osztályúak, de azért még partiban vagyok velük. Annak ellenére, hogy Pesten, kiemelt egyesületben, minden jót — téli versenyzési lehetőség, külföldi utak — megkapnak. Azon medítálok, egyenlő feltételek esetén velem mi lenne. Van még 5-6 évem, amíg esélyem van komolyabb előrelépésre. Ha eszembe jut például a tavalyi Kiss—Zen-

tay bajnoki döntő gyenge színvonala, arra gondolok: nem létezik, hogy ne jussak el odáig. Persze, előbb az első húszba kellene bekerülni, s akkor pár évig megpróbálnék csak a tenisszel foglalkozni.

— Mondjuk Pesten?

— Nem tudom. Tény, hogy az első 30-ban három vidéki van, s a korábbi évekhez képest ez még „magas” szám. De aki vidékről Pestre ment teniszezni, azok közül kevés tudott fejlődni. Ott akinek nincs pénz a teniszre, az nem boldogul. Ha nem fizet, nem játszik.

— Ezt nem értem. Ki fizet kinek?

— A játékos az edzőnek, hogy foglalkozzon vele.

— De hát az egyesület által fizetett edzőről van szó, nem?

— Igen. Foglalkozik is a játékosmal mondjuk négytől hatig, edzésidőben. De ahhoz, hogy valaki komolyan fejlődjön, napi hat órát kell játszani, s a pluszidőért az edzők pluszpénzt kérnek a játékosától.

— Harmadéves fizikus-hallgató vagy. Ez jelenti az érdeklődési körödet?

— Kedvelem a természettudományokat, s a számítógépet, elektronikát. Ha van időm, amatőrként csillagász-kodom, iskolákban előadásokat is tartok.

— Tanulás és sport. Hogy megy együtt?

— Nehéz mindent becsúfolni a napba. A legfőbb persze, hogy a nyári vizsgaidőszak miatt kiesik a tenisz szempontjából másfél hónapom, s ez visszavet mindig.

— Mire marad még idő az egyetem és a tenisz mellett?

— Néha el tudok járni színházba, moziba, meg rendező vagyok a JATE-klubban, ezenkívül csoportvezető az egyetemen, úgy-hogy rengeteg a dolgom. Valamiből mindig le kell csipni, s ez általában az alvás. És rohanok mindenhova.

BALOGH TAMÁS

Tokaj túra '86

A JATE Sportbizottsága 30 fő egyetemi hallgató részvételével első alkalommal szervezett 370 km-es vizitúrát a Tiszán.

Az első napokban az evezés, kajakozás, víziközeledés szabályaival és Tokaj város nevezetességeivel ismerkedtünk. A Tokaj hegy csúcsa sokáig követett a vízen bennünket, mire eltűnt a Tiszalöki zsiliphez érkez-tünk, ahol a zsilipelés szépségeit csodáltuk. Hamarosan első táborhelyünkre, Tiszadadára érkezünk, ahol a Tisza közepén egy kis homokszigeten vertük fel táborhelyünket.

A következő napokban a Felső-Tisza csodálatosan gazdag madár és növényvilága, s a víz tisztasága ejtett ámulatba bennünket. A Kiskörei víztározón az álló-

víz, az ellenszél és a felkorbácsolt hullámok tették próbára kis csapatunkat. A zsilipekre való beérkezés után 9 métert „ereszkedtünk” lefelé, amikor nyitott a zsilipkapu és ez jelezte, hogy elértük az Alsó-Tisza víz-szintjét.

Késő délutáni programként 2-3 bográcsban készítettük az ebéddel egybekapcsolt vacsorát. Túránk során a paprikáskrumpli több mint tíz változatát ismertük meg, továbbá, hogy hogyan lehet püssinger szelethez bográcsban pudingot készíteni. Táborunk egyik legnagyobb izgalmat is egy konzerv paprikáskrumpli melegítés közbeni felrobbanása okozta. Tulajdonosa ugyanis megfedkezett a levételéről.

Az esti órákban a szél megszűnt, s a lemenő nap aranyló hídát varázslott az állónak tűnő Tiszára. Az es-

ti táborház melegénél gyűjtöttük az erőt a következő napi 35-40 km-es evezés-hez.

—ORMÁNDI—

Rekordnevezés a Medicillin Bajnokságon

Gyönyörű gvári melegben került megrendezésre a Medicillin kajakverseny. Az orvosegyetemisták kitétek magukért. Közel 70 nevezés érkezett a versenyre, így több számban külön előfutamokat kellett indítani. Az indulók ellettek a Szabadság úszóházat. A verseny-zők között ott volt a két évvel ezelőtti magyar bajnok *Zentay Tibor*, aki jelenleg IV. éves hallgató és évfoly-

am társa *Mucs Mihály*, aki az idei magyar bajnokság kenu kettes döntőjében hatodik helyezést ért el. A szép számú nézősereg között jelen volt két idei magyar bajnok, *Salánki György* és *Jakab Tamás*, akik a C-2 1000 m döntőjében állhattak a dobogó legmagasabb fokára. Mindketten a JATE Jogtudományi kar hallgatói, így ők csak külső szemlélői maradtak a versenynek.

A SZOTE-n a kajaknak igazi hagyományai vannak, hiszen már 9 éve szervez rendszeresen a Testnevelési Tanszék mozgó kajakot a hallgatóknak, és öt éve a dolgozóknak. A versenyen indulók nagy részét azok tették ki, akik ezekben a táborokban szerették meg ezt a vízisportot.

Az évfolyamok közötti versenyt toronymagasan a IV. évfolyam nyerte, 27-en indultak. Igen öröndetes,

hogy minden évfolyamról volt induló. Részletes eredmények:

Férfi páros: 1. Bíró-Zentay, 2. Boldog-Mucs, 3. Keresztúri-Börcsök.

Női páros: Kenyeres-dr. Fazakas, Seress-Gyovai, Koncz-Füzesy.

Vegyes páros: 1. Zentay-Seress, 2. Németh-Kovács, 3. dr. Traub-dr. Fazakas. **Csapat:** 1. IV. évf. 2. Oktatók, 3. V. évf.

bő-di